Για τα χίλια πρώ τα κομμάτια αυτού του ιστότοπου, τον οποίον άρχισα να δουλεύω τον Δεκέμβρη του 2008 για να τον εκθέσω στο αχανές διαδίκτυο τον Φεβρουάριο του 2009. Έχοντας συμπληρώ σει λοιπόν, κάτι παραπάνω από επτά χρόνια ύπαρξης, φτάνει, μαζί με τούτη, την ας την χαρακτηρίσουμε επετειακή ανάρτηση, χίλια συνολικά κομμάτια.

Η ονομασία του σάιτ (tellingstories.gr), προδιαθέτει, σε μεγάλο βαθμό το τι περιέχει. Είναι αφηγήσεις. Είναι ιστορίες που γράφονται μέσα από την προσωπική (μου) θεώ ρηση. Όπως και σχόλια για κάποια από όσα συμβαίνουν δίπλα μας, ή μνήμες από το παρελθόν, ακόμα και προσμονές για τα μελλούμενα.

Από την τροχιά των αφηγήσεων, γίνονται αντιληπτές οι ιδεοληψίες του γράφοντα, οι χαρές, οι απογοητεύσεις, αλλά και το πως τα ίδια γεγονότα έρχονται να διαμορφώσουν τις απόψεις του. Είναι κάτι ζωντανό. Συνεπώς και διαμορφούμενο.

Δεν έχει πρόθεση ενημέρωσης. Υπάρχουν εκατοντάδες, χιλιάδες ίσως άλλα, που κάνουν αυτό το λειτούργημα, όπως, τέλος πάντων, το διακονούν. Δεν είμαι καθόλου σίγουρος αν έχει, καν, προθέσεις. Για αυτό και δεν κινείται εξωστρεφώς. Έχει κρατηθεί σε ένα μικρό αναγνωστικό κύκλο χωρίς να επιδιώκει εξάπλωση, στόχους ή πολυ-κλικία.

Έχω δεχτεί αρκετές φορές την επισήμανση νεαρών, ή έστω νεαρότερων κυρίως, αναγνωστών για μια ανανέωση, μια πιο σύγχρονη όψη, σε επίπεδο lay out. Ενώ εκτιμώ ότι οι παρατηρήσεις τους είναι προς την σωστή κατεύθυνση, δεν είμαι ιδιαίτερα πρόθυμος για κάτι τέτοιο. Πρώτον γιατί τεχνικά δεν μπορώ να το εξυπηρετήσω μόνος, δεύτερον διότι, όπως θα έλεγε ο σχωρμένος **Άκης Πάνου** , στο θολωμένο μου μυαλό συντηρώ την άποψη, να μείνει έτσι, αναλλοίωτο, μέχρι τον αιώνα τον άπαντα, ή έστω μέχρι να βαρεθούμε ό ένας τον άλλον, σαν μια κόντρα των καιρών, που θέλουν όλα να αλλάζουν. Να αλλάζουν και να ξεχνιούνται, τα προηγούμενα.

Μιλώντας για θολωμένα μυαλά όμως, οφείλω να εκθέσω και άλλη μια αποκοτιά που ενδεχομένως κάποιοι παρατηρητικοί έχουν επισημάνει. Από το φθινόπωρο του '11 κάτι περισσότερο από τεσσερισήμισι χρόνια δηλαδή, τα θέματα αναρτώνται, στις μονές ημερομηνίες των μονών μηνών και στις ζυγές ημερομηνίες των ζυγών. Οι ελάχιστες εξαιρέσεις έχουν να κάνουν με τις απώλειες, αγαπημένων ή γνωστών ψυχών ή κάπως τραβηγμένα θέματα επικαιρότητας.

Ολοκληρώντας το θέμα της περίεργης κι όχι ιδιαιτέρως ομαλής σχέσης μου με τους αριθμούς, ας αναφερθεί ότι το tellingstories.gr, ξεκίνησε την πορεία του στους αχανείς ωκεανούς του διαδυκτίου, το δεύτερο λεπτό, της δεύτερης ώρας, της δεύτερης μέρας του δεύτερου μήνα του 2009 . Περισσότερο τυχαίο, μα και λίγο συμβολικό αυτό το κουιντέτο του διπλού με το εννέα, σηματοδότησε την εκκίνηση άλλης μιας ιστοσελίδας, με την ευρύτερη ιστορία της πλημμυρίδας των ιστοσελίδων να είναι άλλο ένα δείγμα των σύγχρονων τάσεων.

Όπως και να έχει, ότι και αν κρύβει το μέλλον, τούτη τη στιγμή ήμαστε σε μια σχέση εξάρτησης. Εκείνο χωρίς την ταπεινότητά μου δεν υπάρχει και εγώ χωρίς αυτό, χάνω ένα σημαντικό τμήμα, αυτόνομης έκφρασης. Ως εκ τούτου, μεταξύ μας δεν υπάρχει τίποτα στενάχωρο. Η μόνη δυσαρέσκεια που γεννιέται είναι από τις λίγες απόπειρες αντιγραφής μας, όπου δεν αναφέρεται η πηγή, ή ακόμα χειρότερα βρίσκεται κάπου κρυμμένη. Χυδαία σαν πρακτική, φτηνό σαν τέχνασμα. Το αυτό και για τις εικόνες. Είναι ο κύριος λόγος που με αναγκάζει να τοποθετώ υδατογραφήματα σε εικόνες που δεν μου ανήκουν και θα χρησιμοποιηθούν από άλλους δίκην μεγάλης επιτυχίας και αντίστοιχως, δήθεν, γνώσεων. Για τις δικές μου εικόνες δεν δείχνω την ίδια ευαισθησία.

Προχωρώντας κάπως προσωπικά, επιθυμώ να σημειώσω ότι όλα τα κομμάτια είναι πρωτογενής παραγωγή, πράγμα που προϋποθέτει έρευνα, χρόνο και κάποιο ειδος υπευθυνότητας. Ασφαλώς, για κάποια από αυτά δηλώνω μια μεγαλυτέρη αδυναμία. Σαν να είναι πρώτα μεταξύ ίσων. Όχι μόνον για το μήνυμα που ενδέχεται να περνούν αλλά και για τον κόπο, για τον χρόνο που απαιτήθηκε για να ανέβουν. Δεν είναι απαραίτητο, ότι η άποψη μου συμφωνεί με το αναγνωστικό κοινό. Εννοώ ότι ένα κομμάτι που θεωρώ ως σημαντικό δεν συγκεντρώνει μεγαλύτερη κλικοφορία, απαραίτητα. Είναι αντιληπτό όμως, ότι στα περί κλικοθηρίας παίζουν αρκετοί αστάθμητοι παράμετροι το ρόλο τους.

Να δώσω και μερικά λογιστικά στοιχεία. Δεκαέξ συνολικά ενότητες ζουν μέσα εδώ και τις αναφέρω με σειρά αλφαβητική. Μέσα σε παρένθεση αναγράφεται το πλήθος των αναρτημένων κομματιών. Πέρα λοιπόν από το εισαγωγικό της **πρώ της σελίδας** , υπάρχουν τα εξής:

Αθλητικά
(38),
Αυτοκίνηση
(133),
auto stories
(20),
Βιβλίο
(97),
Για κάποιους που...
(62),
Θέατρο
(19),
Κινηματογράφος
(50),
Κόσμος & ιδέες
(307),
Μουσική
(19),
Motorsport
(119),
moto stories
(21),
Οδοιπορικά
(74),
Σκέψεις για τις λέξεις
(16),
Συνεντεύξεις
(11),
Ένα ταξίδι
(4) και
Διαδρομές στον Ελληνικό μεσοπόλεμο
(δια χειρός Η.Κ., 9). Μαζί τους οι επιλογές για
Αναζήτηση
και
Επικοινωνία
.

Αν λοιπόν, χρειάστηκαν επτά χρόνια δυο μήνες και δέκα μέρες για την πρώτη χιλιάδα, ποιός ξέρε τι θα χρειαστεί για τη δεύτερη, αν υποτεθεί ότι θα φθάσουμε στο τουγκέδερ μέχρι εκεί.

Οψόμεθα **ν.σ.ζ.**